

BR ROGER YVERGNEAUX
geboren te Gent op 5 april 1946
overleden te Gent
op 23 januari 2008

Van Ledeberg naar Oostakker was voor Roger maar een kleine stap, te meer daar de Broeders van Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes in die jaren zorgden voor onderwijs in de lagere scholen te Gentbrugge en Ledeberg.

Na zijn lager onderwijs volgde Roger enkele jaren de kunstdrukschool Sint-Lucas te Gent. Hij begon zijn noviciaat als Br. Roger in 1965 en sprak in 1967 de eerste tijdelijke geloften uit.

Min of meer aansluitend bij zijn vorige studies behaalde hij het diploma van letterzetter aan de grafische afdeling van het technisch instituut Glorieux (1969). Zijn diepste verlangens lag echter op een heel ander terrein: mensen zeer nabij zijn in ziekenzorg en verpleging.

Daartoe begon hij als eerste kennismaking een voorbereidend jaar verpleging in het Dr. Ghislain-Instituut. Toch was het voornamelijk in Nederland (Vught en 's-Hertogenbosch, 1970-73) dat hij, samen met onze Nederlandse confraters, zijn opleiding voltooide in de ziekenzorg en de verpleging. Hij bleef er nog één jaar stage lopen en werd einde 1974 verbonden aan het Sint-Lucas ziekenhuis (toen nog 'Heilige Familie'). Hij werkte er tot in 1983. Hij was er een graag geziene collega: vlot, volks en optimistisch. Hij voelde zich echt thuis bij de zieken, dokters en verplegers.

In 1983 was er nood aan vervanging bij de verpleging in het nieuwe broederhuis te Oostakker. Br. Roger was de geschikte persoon om die taak over te nemen. Vlug paste hij zich aan. Bij de verzorging en verpleging van de broeders heeft hij het beste van zichzelf gegeven. Hij werkte er vol enthousiasme samen met huisartsen en personeel. Zo kon hij vlug en stipt de juiste informatie, hulp en medicatie bezorgen. Niet enkel overdag, maar ook 's nachts konden de broeders op hem beroep doen: hij stond steeds klaar om te helpen en te verzorgen. De goede relaties met het ziekenhuis, huisartsen, specialisten en apothekers bevorderden het vlotte verloop.

Iedereen van ons, broeders, is Br. Roger dankbaar! Hij was spontaan en hartelijk, soms met een plagerige kwinkslag, maar altijd zichzelf vergetend en vol aandacht voor de anderen. Hij was voor de zieken een veilige en geruststellende gids. Zelfs gedurende zijn jarenlange ziekte (+/- 4 jaar) was hij nog het gelukkigst op zijn ziekenafdeling. Hij hielp nog steeds waar hij kon en liep opgewekt de ziekenkamers in en uit. Hij was in alle eenvoud, tot enkele weken voor zijn overlijden, nog plichtsbewust.

Zijn laatste maanden waren pijnlijk, maar slechts op het laatste moment voelde hij dat het einde zeer nabij was, eerst nog met een sprankeltje hoop, maar heel vlug vol overgave. In de palliatieve afdeling van het Sint-Lucas ziekenhuis werd hij vol zorgen omringd door zijn zus en echtgenoot, door de verplegers en door de broeders. We droegen hem een warm hart toe!

“Zalig de barmhartigen, want ze zullen barmhartigheid ondervinden.” (Mt. 5-7)

Dank je wel, Br. Roger! Bij God is enkel volheid van goedheid en liefde, en daar hoor je thuis!

Br. René Gogne